



ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

**Επικήδειος Λόγος του Υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού κ. Κώστα Καδή
στην κηδεία του πεσόντος, κατά την τουρκική εισβολή 1974, Στέλιου Περικλέους**

Κυριακή, 27 Αυγούστου 2017, ώρα 11:00, Ιερός Ναός Τιμίου Σταυρού, Φοινί

Με αισθήματα βαθιάς συγκίνησης βρισκόμαστε σήμερα στον Ιερό Ναό Τιμίου Σταυρού, για να απευθύνουμε το ύστατο χαιρε στον Στέλιο Περικλέους, τον νεαρό στρατιώτη από το Φοινί, που με ανδρεία και θάρρος αντιμετώπισε το 1974 τους τούρκους εισβολείς, εκπληρώνοντας στο ακέραιο το χρέος του απέναντι στην πατρίδα. Η ανταπόκρισή του στο κάλεσμα για υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας και της ελευθερίας του νησιού μας σήμανε και την αρχή του δράματος για τους δικούς του ανθρώπους, οι οποίοι έκτοτε με πόνο ψυχής αναζητούσαν πληροφορίες για την τύχη του. Μέχρι πρόσφατα το όνομά του συμπεριλαμβανόταν στον μακρύ κατάλογο των αγνοουμένων της Κυπριακής τραγωδίας και σήμερα- 43 χρόνια μετά- έπεται από την ταυτοποίηση των οστών του, η γενέτειρά του τον υποδέχεται και συνάμα τον αποχαιρετά με τιμές που αρμόζουν σε κάθε ήρωα.

Ο Στέλιος Περικλέους, γεννήθηκε την 1^η Ιανουαρίου 1954 στο Φοινί και ήταν το πέμπτο στη σειρά από τα επτά παιδιά του Παναγή και της Θεοδώρας. Οι βιοπαλαιστές γονείς, παρά τις οικονομικές δυσκολίες, ανέθρεψαν με αγάπη και αξιοπρέπεια τα παιδιά τους και έλαβαν τη μεγάλη απόφαση να μετακομίσουν στη Λεμεσό, προκειμένου να τους εξασφαλίσουν ευκαιρίες για ένα καλύτερο μέλλον. Στην πόλη της Λεμεσού, ο Στέλιος, ως έφηβος πια, είχε τη δυνατότητα να ολοκληρώσει τη βασική του εκπαίδευση στην Τεχνική Σχολή, επιλέγοντας να ειδικευτεί στον κλάδο της Ηλεκτρολογίας, αφού προηγουμένως είχε αποφοιτήσει από το Δημοτικό Σχολείο Φοινιού και το Γυμνάσιο Ομόδους. Η τουρκική εισβολή, ωστόσο, άφησε τους στόχους και τα όνειρά του ανεκπλήρωτα.

Το 1973 εντάχθηκε στις τάξεις της Εθνικής Φρουράς, δίνοντας τον νενομισμένο όρκο ότι θα υπερασπιστεί τα πάτρια εδάφη. Έχοντας ως πρότυπο τους ήρωες του Εθνικοαπελευθερωτικού Αγώνα του 55-59, ο Στέλιος ήταν έτοιμος να αναμετρηθεί με τον εχθρό σε περίπτωση που χρειαζόταν, για την ελευθερία και για την πατρίδα του. Κατά τη στρατιωτική του θητεία υπηρέτησε στον 3^ο Λόχο του 211 Τ.Π., το οποίο είχε ζώνη ευθύνης τη νευραλγική περιοχή Νεάπολης, Τράχωνα, Ομορφίτας και Βόρειου Πόλου.

Ένα χρόνο περίπου αργότερα και συγκεκριμένα στις 20 Ιουλίου 1974, ημερομηνία έναρξης της πρώτης φάσης της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, ο Στέλιος πιστός στο ιερό του καθήκον, επάνδρωνε μαζί με άλλους εθνοφρουρούς το φυλάκιο με αριθμό 1090 στην περιοχή του Τράχωνα. Τα φυλάκια στην περιοχή αυτή δέχονταν τα καταγιγιστικά πυρά των ένοπλων τουρκοκυπριακών ομάδων και των τουρκικών στρατευμάτων. Ακόμη και όταν στις 22 Ιουλίου συμφωνήθηκε εκεχειρία και δόθηκε διαταγή κατάπαυσης του πυρός, οι εισβολείς εξακολούθησαν να προσβάλλουν τα φυλάκια αυτά.

Μετά τη γενική και συντονισμένη επίθεση που πραγματοποίησαν οι Τούρκοι, ο Στέλιος και οι συμπολεμιστές του αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το φυλάκίό τους και να επανδρώσουν εκ νέου το φυλάκιο με αριθμό 1083. Σε αυτό το φυλάκιο ο λεβέντης του Φοινιού, μαζί με τους υπόλοιπους συστρατιώτες του, προέβαλε σθεναρή αντίσταση και παρά την προσπάθεια ενίσχυσης από άλλα φυλάκια που βρίσκονταν στη ζώνη ευθύνης του Τάγματος, δεν κατέστη δυνατόν να αποκρούσουν με επιτυχία τις σφοδρές επιθέσεις των τουρκικών δυνάμεων.

Από τις 23 Ιουλίου του 1974 η τύχη όλων των εθνοφρουρών που αμύνθηκαν με σθένος, για να αναχαιτίσουν τις επιθέσεις των υπερτερούντων σε αριθμό Τούρκων παρέμεινε άγνωστη, καθώς δεν υπάρχει κάποια μαρτυρία που να επιβεβαιώνει ότι έπεσαν στο πεδίο της μάχης ή ότι συνελήφθησαν ως αιχμάλωτοι και εκτελέστηκαν. Πρόσφατα, ο Στέλιος αφαιρέθηκε από τον κατάλογο των αγνοουμένων, καθώς στο πλαίσιο του προγράμματος εκταφών και αναγνώρισης λειψάνων της Διερευνητικής Επιτροπής Αγνοουμένων Κύπρου, που λειτουργεί υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, βρέθηκαν τα οστά του σε ομαδικό τάφο που εντοπίστηκε σε κατεχόμενη περιοχή της Λευκωσίας. Η εκταφή των οστών του έγινε το 2015, ενώ στη συνέχεια, ακολούθησε η διαδικασία ταυτοποίησής τους μέσα από την πραγματοποίηση ανθρωπολογικών εξετάσεων και εξετάσεων DNA. Η οικογένειά του ενημερώθηκε για την ταυτοποίηση των οστών του από τους αρμόδιους λειτουργούς του Γραφείου του Εκπροσώπου της Ελληνοκυπριακής Κοινότητας εκ μέρους της Διερευνητικής Επιτροπής Αγνοουμένων.

Τραγικές φιγούρες και ταυτόχρονα ηρωικές μορφές οι γονείς του και τα αδέρφια του, οι οποίοι καθημερινά βίωναν την αγωνία και την αβεβαιότητα, προσμένοντας τον αγαπημένο τους και κρατώντας ζωντανή την ελπίδα ότι θα επιστρέψει κοντά τους. Οι γονείς του Στέλιου όπως και η αδελφή του Μυρούλα Οδυσσέως έφυγαν από τη ζωή χωρίς να έχουν μάθει τι απέγινε το νεαρό πρόσχαρο και ενθουσιώδες παλικάρι τους, το οποίο διακρινόταν για το ήθος, την ευγένεια, τη φιλοπατρία και την εργατικότητα του.

Συμπατριώτισσες, Συμπατριώτες,

Η Κύπρος εξακολουθεί και σήμερα, 43 χρόνια μετά, να υφίσταται τις οδυνηρές συνέπειες της τουρκικής εισβολής του 1974. Πρόσφυγες, αγνοούμενοι, εγκλωβισμένοι, στρατός κατοχής, καταστροφή της πολιτιστικής και θρησκευτικής μας κληρονομιάς, αποτελούν μια οδυνηρή πραγματικότητα. Οι δυσκολίες και οι προκλήσεις που καλούμαστε σήμερα να αντιμετωπίσουμε είναι ιδιαίτερα μεγάλες. Η τουρκική αδιαλλαξία, τα στρατεύματα κατοχής, ο συνεχής εποικισμός των κατεχομένων, καθιστούν τον κίνδυνο παγίωσης των τετελεσμένων στην πατρίδα μας ολοένα και πιο ορατό. Χρέος μας είναι, παρά τις αντιξοότητες, να συνεχίσουμε τις προσπάθειές μας με στόχο τη δημιουργία των απαραίτητων προϋποθέσεων για την εξεύρεση μιας βιώσιμης και λειτουργικής λύσης, η οποία θα διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του λαού μας και θα έχει ως αποτέλεσμα την απομάκρυνση των κατοχικών στρατευμάτων και την επανένωση του τόπου μας. Στο πλαίσιο των ευρύτερων προσπαθειών μας σε σχέση με το εθνικό μας θέμα εντάσσεται και η προσήλωσή μας στην αποκάλυψη της αλήθειας και στη διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων μας, ώστε να δοθούν απαντήσεις στα ερωτήματα που εδώ και τέσσερις δεκαετίες βασανίζουν τους συγγενείς.

Το δράμα της αναμονής και της συνεχούς αναζήτησης για την οικογένεια του Στέλιου Περικλέους κορυφώνεται σήμερα με την τελετή της νεκρώσιμης ακολουθίας των λειψάνων του ήρωα. Με βαθύτατη θλίψη αλλά και περηφάνια εκκλησία, πολιτεία, συγγενείς και φίλοι αποχαιρετούμε τον Στέλιο με τον τρόπο που αρμόζει σε κάθε ήρωα που θυσιάστηκε για χάρη της ελευθερίας της πατρίδας μας, κρατώντας ζωντανή τη μνήμη των κατεχόμενων μας εδαφών και άσβεστο τον πόθο για επιστροφή.

Υποκλινόμαστε στο μεγαλείο της θυσίας όλων των ηρώων μας, οι οποίοι με το φωτεινό τους παράδειγμα αποτελούν φάρο για τις μελλοντικές γενεές, μεταλαμπαδεύοντας σε αυτές

διαχρονικές αξίες και ιδανικά. Είναι χρέος μας απέναντι σε όλους τους ήρωες μας αλλά και απέναντι στους νέους μας να συνεχίσουμε με ενότητα, σύνεση και αποφασιστικότητα τον αγώνα για μια ευημερούσα, δημοκρατική και ελεύθερη Κύπρο.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπάσει αείμνηστε ήρωα Στέλιο Περικλέους.

Ας είναι αιωνία η μνήμη σου.